

— hogy van értelme?

S ne lenne-e jobb
a nézőtéren peracet rágsálni,
üvölteni a divatban lévőeknek,
a fényképükre aláírást kérni
s ócsárolni a lemaradtakat.

Nehéz...

De tovább! Vigyél izgatott szív,
ziháló mell, hajszoltan körbe, körbe,
e cél nélküli, örök salakon.

SIMONYI IMRE

GYULAI KÉPESLAP

Júniusban a toronygombokon
búzatáblát ringatnak a fények.
Decemberben a tornyos gondokon
akácok merednek a füstös égnek.

GYULAI EMLÉK

Az alkonyra úgy hull az őszi éj
miként a hársról gyepre a levél
miként fészkére nőtény fürj repül
mint emléked szívemre települ.

BEDE ANNA

VIRÁG-TÁMADÁS

(Névtelen hímnőasszonyoknak ajánlon)

Ahol gyökér-kezek terveznek szarát, virágot,
színek törnek fel onnan,
ahol lárvák nyöszörögnek szárnyakért, ragyogásért,
indák futnak fel onnan,
az őszi szántás alól, a majdnem-világ kábulatából
reménynél szebb élet sarjad,
ahol haltalan vizek zúgnak, alvó tengerek mélyén
megmoccannak a holtak,
elmondják, mivé válhattak volna,
ha ember lett volna az ember,
és még mélyebbről, ahol már nincsen, csak a tüztő,
a koporsók és ekevasak nyersanyaga,
a korszó-cserepeké, a koponya-roncsoké,
eltemetett mosolyoké,
eltaposott akaratoké,
onnan a mélyből
dallamok áradnak a fényre.